

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ**

Αριθμός Γνωμοδοτήσεως: 444/2013
ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΤΜΗΜΑ Δ'

Συνεδρίαση της 18^{ης} Δεκεμβρίου 2013

Σύνθεση:

Προεδρεύων: Ανδρέας Φυτράκης, Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

**Νομικοί
Σύμβουλοι:** Χρυσαφούλα Αυγερινού, Στέφανος Δέτσης, Βασιλική
Δούσκα, Ιωάννης-Κωνσταντίνος Χαλκιάς, Γεώργιος
Κανελλόπουλος, Νίκη Μαριόλη, Δήμητρα Κεφάλια,
Κωνσταντίνος Κηπουρός, Αθηνά Αλεφάντη και
Παναγιώτης Παππάς

Εισηγήτρια: Ελένη Λευθεριώτου, Πάρεδρος Ν.Σ.Κ. (γνώμη άνευ
ψήφου)

**Αριθμός
Ερωτήματος:** Το έγγραφο 687/68853/6-6-2013 της Γενικής Δ/σης
Διοικητικής Υποστήριξης - Δ/ση Εποπτευομένων
Γεωργικών Οργανισμών και Ιδρυμάτων του Υπουργείου
Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων

Ερώτημα: Ερωτάται πώς πρέπει να αντιμετωπισθούν, μετά την
ακύρωση προηγούμενων καταλογισμών και κατά την
έκδοση νέων πράξεων καταλογισμού αχρεωστήτως
καταβληθέντων ποσών ενισχύσεως βάμβακος, ζητήματα

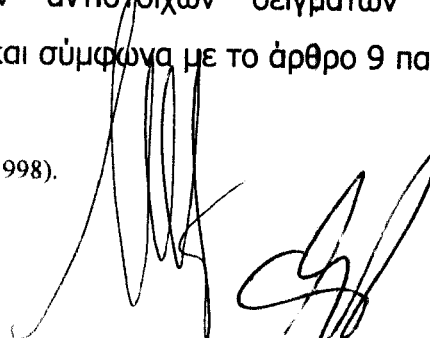
όπως ιδίως : το κύρος πράξεων συμψηφισμού εκδοθεισών βάσει των ακυρωθέντων καταλογισμών, το χρονικό διάστημα για το οποίο πρέπει να επιβληθούν τόκοι, παραγραφή ή μη της αξιώσεως του Δημοσίου.

Επί του ανωτέρω ερωτήματος το Ν.Σ.Κ. γνωμοδότησε ομόφωνα ως ακολούθως :

A. ΙΣΤΟΡΙΚΟ

1. Με το υπ' αριθ. πρωτ. 687/68853/6-6-2013 έγγραφο ερώτημα της Γενικής Δ/σης Διοικητικής Υποστήριξης - Δ/ση Εποπτευομένων Γεωργικών Οργανισμών και Ιδρυμάτων του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, ετέθησαν υπόψη μας τα ακόλουθα :
2. Κατά την εκκοκκιστική περίοδο 1991-1992, σε εφαρμογή του κανονισμού 1201/89 της Επιτροπής της 3ης Μαΐου 1989 «περί λεπτομερειών εφαρμογής του καθεστώτος ενίσχυσης για το βαμβάκι», μετά την ολοκλήρωση των ελεγκτικών διαδικασιών που πραγματοποιούνταν σε καθημερινή βάση από τους ελεγκτές του Οργανισμού Βάμβακος¹ σε όλες τις εκκοκκιστικές επιχειρήσεις της Χώρας, με στόχο την απόδοση των κοινοτικών ενισχύσεων στις πραγματικά εκκοκκισθείσες ποσότητες συσπόρου βάμβακος, προέκυψαν διαφορές αποδόσεων μεταξύ της δηλωθείσας απόδοσης των εκκοκκιστηρίων και των εργαστηριακών αναλύσεων του Οργανισμού Βάμβακος σε 23 συνολικά εκκοκκιστικές επιχειρήσεις και απαιτήθηκαν, ως αχρεωστήτως καταβληθέντα ποσά, συνολικού ύψους 1.208.720.968 δρχ. πλέον τόκων, δηλαδή **3.547.236,89€ πλέον τόκων.**
3. Τα αχρεώσητα ποσά που προέκυψαν οφείλονται στο γεγονός ότι το εισαγόμενο σύσπορο βαμβάκι θα πρέπει να αποδίδει εκκοκκισμένο προϊόν ανάλογο της ποσότητας αλλά και της ποιότητάς του, όπως αυτό καθορίζεται από τις εργαστηριακές αναλύσεις των αντίστοιχων δειγμάτων που πραγματοποιούσε ο Οργανισμός Βάμβακος και σύμφωνα με το άρθρο 9 παρ. 9

¹ Ήδη Ο.Π.Ε.Κ.Ε.Π.Ε. (Ν. 2637/1998, ΦΕΚ 200Α /27-8-1998).

και 10, το άρθρο 11 και το άρθρο 12 του κανονισμού 1201/89. Σε περίπτωση που υπολείπεται η απόδοση που παρουσιάζουν οι επιχειρήσεις από την εκτίμηση του Οργανισμού Βάμβακος η διαφορά θεωρείται ως μη εκκοκκισθείσα ποσότητα ενώ η εφαρμογή του κανονισμού ως προς τις προκύπτουσες διαφορές είναι υποχρεωτική για τα κράτη μέλη.

4. Το 1994 εκδόθηκαν από τον Οργανισμό Βάμβακος αποφάσεις ανάκτησης αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών γι'αυτές τις επιχειρήσεις.

Το 1995, επειδή οι εκκοκκιστικές επιχειρήσεις δεν επέστρεψαν οικειοθελώς τα καταλογισθέντα, εκδόθηκαν αποφάσεις συμψηφισμού από τη Γενική Δ/ση Διαχείρισης Αγορών Γεωργικών Προϊόντων (ΓΕ.ΔΙ.Δ.Α.ΓΕ.Π.)² του τότε Υπουργείου Γεωργίας για τα ποσά που αναφέρονταν στις αποφάσεις ανάκτησης του Οργανισμού Βάμβακος πλέον τόκων.

5. Το ερώτημα αναφέρεται ειδικότερα στις επιχειρήσεις «ΕΚΚΟΚΚΙΣΤΗΡΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ – Ν... Ο... Α.Ε.», που εδρεύει στη Βέροια, «ΑΦΟΙ Κ. Β... Α.Ε. ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ», που εδρεύει στην Τιθορέα Φθιώτιδας, «ΕΚΚΟΚΚΙΣΤΗΡΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ – ΣΠΟΡΕΛΑΙΟΥΡΓΕΙΑ ΑΦΟΙ Ν. Κ... Α.Β.Ε.Ε.», που εδρεύει στη Θεσσαλονίκη και «Κ... Β. Μ... Α.Β.Ε.Ε.», που εδρεύει στη Λιβαδειά, το ιστορικό των οποίων, για λόγους συστηματικούς, εκτίθεται κατωτέρω, στοιχ. 36-45, 51-60, 65-75 και 80-88).

6. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή με την υπ'αριθ. 94/871/ΕΚ απόφασή της, της 21ης Δεκεμβρίου 1994, περί εκκαθάρισεως των λογαριασμών των κρατών μελών σχετικά με τις δαπάνες που χρηματοδοτούνται από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, για το οικονομικό έτος 1991, εκκοκκιστική περίοδο 1991-1992 (ΕΕ L 352, σ. 82), έκρινε, μεταξύ άλλων, ως μη καταλογιστέο στο ΕΓΤΠΕ ποσό 16.735.309.160 δρχ. (49.113.159,67€) ως ενίσχυση στην παραγωγή βάμβακος. Στο ποσό αυτό, το οποίο ισούται με το 25% της συνολικής ενίσχυσης για το συγκεκριμένο έτος, εκτιμήθηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή ο κίνδυνος που δημιουργήθηκε για το Ταμείο από τις υπόνοιες απάτης που δημιούργησε η σημαντική διαφορά μεταξύ της

² Ήδη Ο.Π.Ε.Κ.Ε.Π.Ε. (Ν. 2637/1998, ΦΕΚ 200Α'/27-8-1998).

εκτιμήσεως της παραγωγής στην οποία προέβησαν οι ελληνικές αρχές τον Αύγουστο του 1991 (για την περίοδο 1991-1992), ήτοι 596.107 τόνων, και της παραγωγής για την οποία υποβλήθηκε αίτηση ενισχύσεως, ήτοι 718.657 τόνων και διαπιστώθηκε κατά τις τέσσερις έρευνες των οργάνων της Επιτροπής στην Ελλάδα για το οικονομικό αυτό έτος. Επίσης, θα πρέπει να τονισθεί ότι η ανωτέρω απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής επικυρώθηκε από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με την απόφασή του της 29^{ης} Ιανουαρίου 1998 στην υπόθεση C-61/95, *Ελλάδα κατά Επιτροπής* (ιδίως σκέψη 24).

B. ΤΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

7. Κατόπιν των ανωτέρω δεδομένων, μας ετέθησαν τα ακόλουθα ερωτήματα:

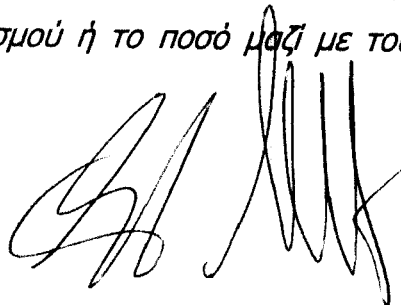
«1. Κατά τη νέα εισήγηση για τον καταλογισμό των αχεωστήτως καταβληθέντων θα πρέπει ο Ο.Π.Ε.Κ.Ε.Π.Ε. να αναφέρει ότι ακυρώνονται οι προηγούμενοι καταλογοισμοί του Οργανισμού Βάμβακος;

2. Εάν ακυρώνεται ο προηγούμενος καταλογισμός, θα ισχύσει η πράξη συμψηφισμού που βασίζεται σε αυτόν και βάσει της οποίας ισχυρίζεται ο Ο.Π.Ε.Κ.Ε.Π.Ε. ότι το ποσό δεν είναι απαιτητό λόγω του ότι έχει συμψηφιστεί;

3. Σε ποιές δικαστικές αποφάσεις θα πρέπει να αναφερθεί ο Ο.Π.Ε.Κ.Ε.Π.Ε. στο εισηγητικό σημείωμα της ειδικής έκθεσης ελέγχου προς τον Υπουργό όταν δεν είναι εφικτό να της γνωρίζει όλες;

4. Στη νέα ειδική έκθεση που θα συνταχθεί θα περιλαμβάνονται, στο αρχικό ποσό του καταλογισμού, οι τόκοι που ελήφθησαν στην απόφαση συμψηφισμού της ΓΕ.ΔΙ.Δ.Α.ΓΕ.Π. ή θα υπολογιστούν νέοι τόκοι και αν ναι από πότε;

5. Ποιο ποσό θα ενημερώνει ο Ο.Π.Ε.Κ.Ε.Π.Ε. ότι δεν είναι απαιτητό λόγω συμψηφισμού, το αρχικό ποσό του καταλογισμού ή το ποσό μαζί με τους τόκους του συμψηφισμού;

6. Είναι εμπρόθεσμος ο ΟΠΕΚΕΠΕ στις νέες εισηγήσεις ή έχει προκύψει παραγραφή»;

Γ. ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΟ ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

- **Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων**

8. Στην **παρ. 1 του άρθρου 1** του κανονισμού, διευκρινίζεται ότι, «για την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, θεσπίζονται γενικοί κανόνες σχετικά με ομοιογενείς ελέγχους, καθώς και με διοικητικά μέτρα και κυρώσεις για τις παρατυπίες βάσει του κοινοτικού δικαίου».

9. Στην **παρ. 2** ορίζεται ότι «παρατυπία συνιστά κάθε παράβαση διάταξης του κοινοτικού δικαίου που προκύπτει από πράξη ή παράλειψη ενός οικονομικού φορέα, με πραγματικό ή ενδεχόμενο αποτέλεσμα να ζημιωθεί ο γενικός προϋπολογισμός των Κοινοτήτων ή προϋπολογισμός διαχειριζόμενος από τις Κοινοότητες, είτε με τη μείωση ή ματαίωση εσόδων που προέρχονται από ίδιους πόρους που εισπράττονται απευθείας για λογαριασμό της Κοινότητας, είτε με αδικαιολόγητη δαπάνη».

10. Στο **άρθρο 3 παρ. 1** του κανονισμού ορίζεται ότι «η προθεσμία παραγραφής της δίωξης είναι τετραετής από τη διάπραξη της παρατυπίας που ορίζεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1. Ωστόσο, οι τομεακοί κανόνες μπορούν να προβλέπουν μικρότερη προθεσμία, η οποία δεν μπορεί να είναι μικρότερη των τριών ετών ...

Η παραγραφή της δίωξης διακόπτεται από κάθε πράξη που φέρεται εις γνώσιν του ενδιαφερόμενου, προέρχεται από την αρμόδια αρχή και αποσκοπεί στη διερεύνηση ή τη δίωξη της παρατυπίας. Η προθεσμία παραγραφής αρχίζει και πάλι να τρέχει μετά από κάθε διακοπή της.

Εντούτοις, η παραγραφή επέρχεται το αργότερο κατά τη λήξη χρονικού διαστήματος ίσου τουλάχιστον του διπλασίου της προθεσμίας παραγραφής, εφόσον η αρμόδια αρχή δεν έχει επιβάλει κάποια κύρωση, εκτός από τις

περιπτώσεις που η διοικητική διαδικασία αναστάλη σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1».

11. Στην **παρ. 3** του ίδιου άρθρου ορίζεται ότι **«τα κράτη μέλη διατηρούν την ευχέρεια εφαρμογής προθεσμίας μεγαλύτερης από την προβλεπόμενη στ[ην παράγραφο] 1 ... ».**

- **N. 2362/95 (ΦΕΚ 247Α'/27-11-1995):** **Περί Δημοσίου Λογιστικού, ελέγχου των δαπανών του Κράτους και άλλες διατάξεις**

12. Κατά το **άρθρο 86 παρ. 2, εδ. στ'** του νόμου αυτού, (παραγραφή απαιτήσεων του Δημοσίου) **«χρηματική απαίτηση του Δημοσίου που ... γεννήθηκε από καταλογισμό που έγινε από οποιαδήποτε αρμόδια δημόσια αρχή, παραγράφεται μετά εικοσαετία από τη λήξη του οικονομικού έτους μέσα στο οποίο έγινε η εν στενή εννοία βεβαίωση αυτής».**

13. Στην έννοια του καταλογισμού περιλαμβάνεται κάθε περίπτωση, κατά την οποία δημιουργείται, με απόφαση ή πράξη αρμόδιας, κατά νόμο, δημόσιας αρχής, υποχρέωση προς καταβολή ποσού προς το Δημόσιο ανεξάρτητα από την αιτία για την οποία ιδρύεται η υποχρέωση (*Β. Παπαχρήστου, Παραγραφές υπέρ και κατά του Δημοσίου, μετά το Ν.2362/1995, σελ. 70*).

14. Στο **άρθρο 87 παρ. 4** του νόμου (αναστολή παραγραφής απαιτήσεων του Δημοσίου), ορίζεται, μεταξύ άλλων, ότι, **«σε περίπτωση δικαστικής αμφισβητήσεως, από οποιονδήποτε, είτε του νόμιμου τίτλου γενικά της απαιτήσεως του Δημοσίου, είτε της νομιμότητας της βεβαιώσεως αυτής εν στενή εννοία, είτε της, για οποιονδήποτε λόγο, εγκυρότητας πράξεως της αναγκαστικής εκτελέσεως προς είσπραξη απαιτήσεως του Δημοσίου (διοικητικής εκτελέσεως), η προβλεπόμενη παραγραφή της απαιτήσεως του Δημοσίου προς βεβαίωση (εν ευρεία εννοία) ή προς είσπραξη της βεβαιωμένης απαιτήσεως του αναστέλλεται μέχρι της εκδόσεως επί της δικαστικής ταύτης διενέξεως τελεσίδικης δικαστικής αποφάσεως και δεν συμπληρώνεται αυτή, σε κάθε περίπτωση, προ της παρόδου ενός έτους από της επιμελεία των αντιδίκων του Δημοσίου κοινοποιήσεως με δικαστικό επιμελητή στον Προϊστάμενο της αρμόδιας Δημόσιας Οικονομικής**

Υπηρεσίας και τον Υπουργό Οικονομικών της τελεσίδικης δικαστικής αποφάσεως».

15. Κατά το **άρθρο 102** του νόμου (αναζήτηση αχρεωστήτως καταβληθέντων), «*χρηματοδοτήσεις, ενισχύσεις ή επιδοτήσεις σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα και φορείς που καταβάλλονται στα πλαίσια κοινοτικών πολιτικών από εθνικούς πόρους ή πόρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης αναζητούνται από το Δημόσιο, εφόσον διαπιστωθεί από τα κατά περίπτωση αρμόδια όργανα ότι έχουν καταβληθεί αχρεωστήτως ή παρανόμως.*

Στις διατάξεις αυτές εμπίπτουν και τα ποσά που έχουν καταβληθεί μέχρι την έναρξη της ισχύος του παρόντος νόμου.

Τα ποσά που αναζητούνται για την αιτία αυτή βεβαιώνονται ως έσοδα του Κρατικού Προϋπολογισμού και εισπράττονται, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Εισπράξεως Δημοσίων Εσόδων, όπως αυτός ισχύει κάθε φορά.

Οι εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις που αφορούν τη λήψη διοικητικών, αναγκαστικών και δικαστικών μέτρων για την είσπραξη εσόδων του Δημοσίου, εφαρμόζονται και στην προκείμενη περίπτωση».

16. Εν συνέχεια, σύμφωνα με το **άρθρο 103** (παραγραφή απαιτήσεων του Δημοσίου), «*η αναζήτηση των χρηματικών ποσών του προηγούμενου άρθρου υπόκειται σε παραγραφή εντός πενταετίας από την ημερομηνία διαπίστωσης της αχρεώστητης ή παράνομης είσπραξης, εκτός αν διαφορετικά ορίζεται από τις διατάξεις του κοινοτικού δικαίου.*

Τα καταλογισθέντα ποσά υπόκεινται σε εικοσαετή παραγραφή, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά από τις διατάξεις του κοινοτικού δικαίου.

*Οι διατάξεις περί **αναστολής**, διακοπής και συνεπειών της παραγραφής του παρόντος νόμου, που ισχύουν για τις απαιτήσεις του Δημοσίου, **εφαρμόζονται ανάλογα και για τις απαιτήσεις του άρθρου αυτού**, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά από τις διατάξεις του κοινοτικού δικαίου».*

17. Η πενταετία αφορά την προς βεβαίωση απαίτηση του Δημοσίου, δηλ. την αξίωση που έχει το Δημόσιο να διαπιστώσει την παρανομία ή το αχρεώστητο της καταβολής των επιδοτήσεων κλπ. και να προβεί σε καταλογισμό. Όσον αφορά δε την εικοσαετία, αφετηρία της έναρξώς της πρέπει να θεωρηθεί το τέλος του οικονομικού έτους μέσα στο ποίο έγινε η εν στενή εννοία βεβαίωση

των καταλογισθέντων ποσών, κατ'ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων του εδ. στ' της παρ. 3 του άρθρου 86 του νόμου (Β. Παπαχρήστου, Παραγραφές υπέρ και κατά του Δημοσίου, μετά το Ν. 2362/1995, σελ. 194).

- **Ν. 2717/1999 (ΦΕΚ Α' 97/17-5-1999 Κώδικας Διοικητικής Δικονομίας**

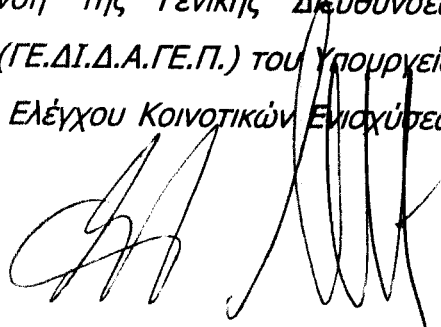
18. Σύμφωνα με το **άρθρο 80 παρ. 2 του Κ.Δ.Δ.** «2. ... αν η αξίωση θεμελιώνεται στο παράνομο εκτελεστής διοικητικής πράξης ή παράλειψης, το δικαστήριο, εφόσον δεν υπάρχει δεδικασμένο, κρίνει παρεμπιπτόντως τη νομιμότητα της πράξης ή της παράλειψης αυτής».

19. Εν συνεχεία, κατά το **άρθρο 197 παρ. 1**, «δεδικασμένο δημιουργείται από τις τελεσίδικες και τις ανέκκλητες αποφάσεις, εφόσον οι τελευταίες δεν υπόκεινται σε ανακοπή ερημοδικίας, ως προς το, ουσιαστικό ή δικονομικό, διοικητικής φύσης ζήτημα που με αυτές κρίθηκε, εφόσον τούτο τελεί σε άμεση και αναγκαία συνάρτηση προς το συμπέρασμα που με τις ίδιες έγινε δεκτό. Δεδικασμένο δημιουργείται, επίσης, και όταν το, κατά την προηγούμενη περίοδο ζήτημα, κρίθηκε παρεμπιπτόντως, αν το δικαστήριο ήταν καθ' ύλην αρμόδιο να το κρίνει, και εφόσον η απόφασή του γι' αυτό ήταν αναγκαία προκειμένου τούτο να αποφανθεί για το κύριο ζήτημα».

- **Ν. 2520/1-9-97 (ΦΕΚ 173 Α') : Μέτρα για τους νέους αγρότες, σύσταση Οργανισμού Γεωργικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης, Κατάρτισης και Απασχόλησης και άλλες διατάξεις**

20. Στο **άρθρο 28** του νόμου αυτού με τίτλο «*Θέματα σχετικά με τη διαχείριση του Ειδικού Λογαριασμού Εγγυήσεων Γεωργικών Προϊόντων (Ε.Λ.Ε.ΓΕ.Π.) - Επιστροφή παρανόμως και αχρεωστήτως καταβληθέντων*», ορίζονται τα εξής :

«1. Σε περίπτωση που διαπιστωθεί παράνομη ή αχρεώστητη καταβολή, λόγω μη τηρήσεως κοινοτικών ή εθνικών διατάξεων, σε βάρος του Ειδικού Λογαριασμού Εγγυήσεων Γεωργικών Προϊόντων (Ε.Λ.Ε.ΓΕ.Π.), η αρμόδια για την έκδοση εντολής πληρωμής Διεύθυνση της Γενικής Διεύθυνσεως Διαχειρίσεως Αγορών Γεωργικών Προϊόντων (ΓΕ.ΔΙ.Δ.Α.ΓΕ.Π.) του Υπουργείου Γεωργίας ή του Οργανισμού Πληρωμών και Ελέγχου Κοινοτικών Ενισχύσεων

Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (Ο.Π.Ε.Κ.Ε.Π.Ε.) από την ... έναρξη λειτουργίας του:

- α) Καλεί με έγγραφη πρόσκληση τον ενδιαφερόμενο να διατυπώσει ... τις έγγραφες παρατηρήσεις του και να προσκομίσει συμπληρωματικά στοιχεία ...
- β) Συντάσσει μέσα σε προθεσμία δύο (2) μηνών έκθεση ελέγχου για τη νομιμότητα ή μη της πληρωμής, αφού εξετάσει τις έγγραφες παρατηρήσεις και τα προσκομισθέντα στοιχεία. Στο κείμενο της εκθέσεως εκθέτονται οι λόγοι του αδικαιολόγητου ή μη της διενεργηθείσας δαπάνης, το ύψος του προς επιστροφή ποσού και ο τρόπος υπολογισμού του ... Η έκθεση υποβάλλεται στον Υπουργό Γεωργίας ή στην υπηρεσία που ορίζεται με απόφασή του, η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Αν αυτοί στους οποίους υποβάλλεται η έκθεση έχουν αντιρρήσεις για το περιεχόμενο της έκθεσης ή θεωρούν ότι αυτή δεν είναι πλήρως τεκμηριωμένη, μπορεί να ζητήσουν επανέλεγχο και σύνταξη νέας έκθεσης ...

Εφόσον, βάσει του περιεχομένου της εκθέσεως ελέγχου, συντρέχει περίπτωση αδικαιολόγητης πληρωμής, ο Υπουργός Γεωργίας εκδίδει απόφαση με την οποία διατάσσεται η επιστροφή από τον εισπράξαντα των αδικαιολογήτως καταβληθέντων ποσών, προσαυξημένων με τους προβλεπόμενους τόκους. Σε περίπτωση που από την εθνική ή κοινοτική νομοθεσία προβλέπεται και επιβολή διοικητικών κυρώσεων, εκδίδει σχετική απόφαση ανεξάρτητη της προηγούμενης.

Τα ποσά που έχουν καταβληθεί αδικαιολογήτως επιστρέφονται εντόκως, με επιτόκιο ίσο προς το μισό του επιτοκίου των έντοκων γραμματίων του Δημοσίου ετήσιας διάρκειας το οποίο ισχύει όταν εκδίδεται η απόφαση για την επιστροφή. Οι τόκοι υπολογίζονται από την επομένη της επίδοσης της κατά την περίπτωση α' πρόσκλησης, αν όμως αποδεικνύεται ότι ο υπόχρεος γνωρίζει τον παράνομο χαρακτήρα της καταβολής των πιο πάνω ποσών, οι τόκοι υπολογίζονται από την ημέρα που εισπράχθηκαν τα ποσά, τα οποία έχουν καταβληθεί αδικαιολογήτως. Οι διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου εφαρμόζονται, εφόσον δεν προβλέπουν διαφορετικά διατάξεις κοινοτικών κανονισμών.

2. Οι βάσει της προηγούμενης διαδικασίας εκδιδόμενες αποφάσεις του Υπουργού Γεωργίας αποτελούν νόμιμο τίτλο εισπράξεως ...
3. Μετά την επίδοση της απόφασης ο υπόχρεος οφείλει να καταθέσει, μέσα στην προθεσμία που έχει ταχθεί, το ποσό που αναγράφεται στην απόφαση σε οποιοδήποτε υποκατάστημα της Αγροτικής Τράπεζας της Ελλάδος στον τηρούμενο υπέρ του Ε.Λ.Ε.Γ.Ε.Π. λογαριασμό και να προσκομίσει αμέσως το παραστατικό της καταθέσεως στην αρμόδια Διεύθυνση.
- Σε περίπτωση μη καταβολής του απαιτούμενου ποσού, αυτό βεβαιώνεται στην αρμόδια για τη φορολογία εισοδήματος Δ.Ο.Υ. του υπόχρεου, εισπράττεται κατά τις διατάξεις περί εισπράξεως δημοσίων εσόδων και αποδίδεται στον Ειδικό Λογαριασμό Εγγυήσεων Γεωργικών Προϊόντων. Το ποσό που βεβαιώνεται περιλαμβάνει και τόκους, κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.
4. Κατά το χρόνο από την έκδοση της απόφασης και μέχρι να εισπραχθεί ολόκληρο το οφειλόμενο ποσό του υπόχρεου, η αρμόδια διεύθυνση, αν υπάρχει άλλη αναγνωρισμένη και εκκαθαρισμένη απαίτηση του υπόχρεου σε βάρος του Ε.Λ.Ε.Γ.Ε.Π., συμψηφίζει το αντίστοιχο ποσό και κοινοποιεί την πράξη συμψηφισμού στον υπόχρεο, καθώς και στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. αν το οφειλόμενο ποσό βεβαιώθηκε σ' αυτή».

Δ. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Από τις προπαρατεθείσες διατάξεις, ερμηνευόμενες αυτοτελώς, αλλά και σε συνδυασμό μεταξύ τους και την υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών σ' αυτές, προκύπτουν τα ακόλουθα συμπεράσματα :

**Για το 1^ο και 3^ο ερώτημα : Ως προς το περιεχόμενο του
εισηγητικού σημειώματος**

21. Σύμφωνα με το **άρθρο 28 παρ. 1, εδ. β' του Ν.2520/1997**, «εφόσον, βάσει του περιεχομένου της εκθέσεως ελέγχου, συντρέχει περίπτωση αδικαιολόγητης πληρωμής, ο Υπουργός Γεωργίας εκδίδει απόφαση με την οποία διατάσσεται η επιστροφή από τον εισπράξαντα των αδικαιολογήτως καταβληθέντων ποσών, προσαυξημένων με τους προβλεπόμενους τόκους» (βλ. ανωτέρω, στοιχ. 20).

22. Δεδομένου ότι είχε ήδη εκδοθεί πράξη καταλογισμού των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών, χρειάζεται να αιτιολογείται για ποιό λόγο απαιτείται η έκδοση νέας καταλογιστικής πράξεως για την ίδια αχρεώστητη πληρωμή.

Κατά συνέπεια, στο εισηγητικό σημείωμα προς τον Υπουργό για το νέο καταλογισμό των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών, θα πρέπει να αναφέρονται τα ουσιώδη στοιχεία του ιστορικού των υποθέσεων, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται και η ακύρωση των αρχικών πράξεων καταλογισμού του Οργανισμού Βάμβακος, καθώς και οι δικαστικές αποφάσεις που έχουν εκδοθεί και αφορούν την ισχύ του καταλογισμού και του συμψηφισμού σε κάθε υπόθεση και έχουν διαβιβασθεί στον Ο.Π.Ε.Κ.Ε.Π.Ε. από το Ειδικό Γραφείο Κοινοτικού Δικαίου στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων (βλ. ενδεικτικώς κατωτέρω, στοιχ. 37, 41, 53, 56, 66, 81 και 88).

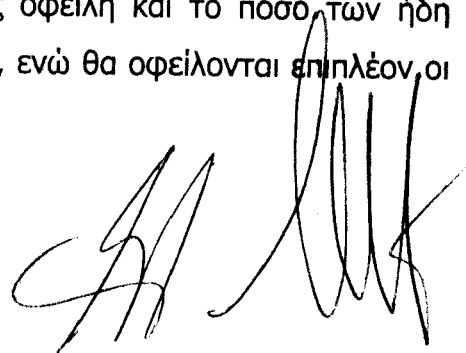
Για το 2^ο ερώτημα : Ως προς την ισχύ του συμψηφισμού μετά την ακύρωση της πράξεως καταλογισμού

23. Με σειρά αποφάσεων του Συμβουλίου της Επικρατείας επί των εξεταζομένων υποθέσεων (ΣΤΕ 2961/2009, 3081/2010, 906, 1000, 1001 και 1002/2012) έχει κριθεί ότι *«η νομιμότητα της διοικητικής πράξεως του συμψηφισμού ... εξαρτάται από τη νομιμότητα της πράξεως του καταλογισμού του ποσού ως αχρεωστήτως καταβληθέντος, καθόσον ο συμψηφισμός προϋποθέτει την ύπαρξη νόμιμης απαιτήσεως του Δημοσίου εις βάρος του λαβόντος. Επομένως, αν η πράξη του καταλογισμού δεν είναι νόμιμη ή δεν υφίσταται για οποιονδήποτε λόγο (όπως, εν προκειμένω, λόγω ακυρώσεώς της), δεν μπορεί να αποτελέσει βάση για τη διενέργεια του συμψηφισμού της απαιτήσεως του Δημοσίου, που απορρέει από την καταλογιστική αυτή πράξη, με ανταπαίτηση του προσώπου, εις βάρος του οποίου γίνεται ο καταλογισμός»* (βλ. ενδεικτικώς ΣΤΕ 906/2012, σκέψη 7).

24. Στην προκειμένη περίπτωση, οι πράξεις συμψηφισμού του Διευθυντή της ΓΕ.ΔΙ.Δ.Α.ΓΕ.Π. του Υπουργείου Γεωργίας είχαν εκδοθεί βάσει καταλογιστικών πράξεων του Προέδρου του Οργανισμού Βάμβακος, οι οποίες, ακυρώθηκαν αμετακλήτως με απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Επομένως, η απόφαση περί συμψηφισμού, μετά την ακύρωση της καταλογιστικής πράξεως, στην οποία στηριζόταν, έχει απολέσει το νόμιμο έρεισμά της και δεν ισχύει πλέον.

**Για το 4^ο και 5^ο ερώτημα : Ως προς τον υπολογισμό των
οφειλομένων τόκων**

- 25.** Σύμφωνα με το **άρθρο 28 παρ. 1, εδ. β' του Ν. 2520/1997**, οι τόκοι υπολογίζονται από την επομένη της επίδοσης της πρόσκλησης στον ενδιαφερόμενο να διατυπώσει τις έγγραφες παρατηρήσεις του, αν όμως αποδεικνύεται ότι ο υπόχρεος γνωρίζει τον παράνομο χαρακτήρα της καταβολής των πιο πάνω ποσών, οι τόκοι υπολογίζονται από την ημέρα που εισπράχθηκαν τα ποσά, τα οποία έχουν καταβληθεί αδικαιολογήτως (βλ. ανωτέρω, στοιχ. 20).
- 26.** Η ακύρωση διοικητικής πράξεως με δικαστική απόφαση ισχύει έναντι πάντων αναδρομικά, θεωρείται, δηλαδή, η ακυρωθείσα πράξη ως νομικά ανύπαρκτη εξ υπαρχής, από της εκδόσεώς της. Συνεπεία του πιο πάνω αναδρομικού χαρακτήρα των ακυρωτικών αποφάσεων, η ακύρωση της διοικητικής πράξεως επαναφέρει την υπόθεση στο χρόνο εκδόσεως της πράξεως που ακυρώθηκε και η εκδιδόμενη από τη Διοίκηση νέα πράξη ανατρέχει αναγκαίως στο χρόνο εκείνο (βλ. ενδεικτικώς ΣΤΕ 977/2006, ΝΣΚ 255/2007 και *Ε. Σπηλιωτόπουλος*, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, 1991, σελ. 103, σημ. 21).
- 27.** Κατά ακολουθία των προεκτεθέντων, μετά την ακύρωση με τις αποφάσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου των καταλογιστικών πράξεων και δεδομένου ότι, κατά τα προεκτεθέντα, οι ακυρωθείσες πράξεις θεωρούνται έναντι πάντων ως μηδέποτε εκδοθείσες, οι νέες καταλογιστικές πράξεις ανατρέχουν στο χρόνο εκδόσεως των αρχικών και, συνεπώς οι τόκοι ανατρέχουν στην αρχική τους επιβολή και εκτείνονται στο μέλλον μέχρι πλήρους εξοφλήσεως.
- 28.** Επομένως, στη νέα ειδική έκθεση που θα συνταχθεί θα περιλαμβάνεται το αρχικό ποσό του καταλογισμού της κύριας οφειλής, καθώς και τόκοι που θα ανατρέχουν στην αρχική ημερομηνία υπολογισμού της τοκοφορίας. Κατά συνέπεια, μη απαιτητό θα είναι το ήδη συμψηφισθέν ποσό που αποτελείται από το αρχικό ποσό της κύριας οφειλής και το ποσό των ήδη υπολογισθέντων και συμψηφισθέντων τόκων, ενώ θα οφείλονται επιπλέον οι τόκοι για το μετέπειτα χρονικό διάστημα.

Για το 6^ο ερώτημα : Ως προς το ζήτημα της παραγραφής

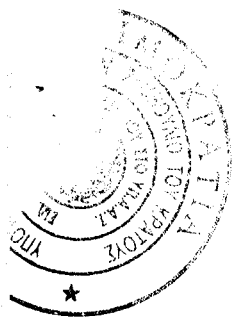
29. Σύμφωνα με το **άρθρο 103 του Ν. 2362/95** περί Δημοσίου Λογιστικού (βλ. ανωτέρω, στοιχ. 16) η αναζήτηση των χρηματικών ποσών από κοινοτικές επιδοτήσεις *«υπόκειται σε παραγραφή εντός πενταετίας από την ημερομηνία διαπίστωσης της αχρεώστητης ή παράνομης είσπραξης, εκτός αν διαφορετικά ορίζεται από τις διατάξεις του κοινοτικού δικαίου, ενώ «τα καταλογισθέντα ποσά υπόκεινται σε εικοσαετή παραγραφή, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά από τις διατάξεις του κοινοτικού δικαίου».*

30. Στο κοινοτικό δίκαιο, ναι μεν προβλέπεται στο άρθρο 3 παρ. 1 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 2988/95 ότι η προθεσμία παραγραφής της δώξης είναι τετραετής από τη διάπραξη της παρατυπίας, όμως, στην παρ. 3 του ίδιου άρθρου τα κράτη μέλη διατηρούν την ευχέρεια εφαρμογής προθεσμίας μεγαλύτερης από την προβλεπόμενη στην παράγραφο 1 (βλ. ανωτέρω, στοιχ. 10-11).

31. Όπως γίνεται δεκτό από τη νομολογία του Δ.Ε.Ε., ο κανονισμός 2988/95, έχοντας σκοπό την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προβλέπει ορισμένους γενικούς κανόνες σχετικά με ελέγχους, διοικητικά μέτρα και κυρώσεις για τις παρατυπίες που αφορούν το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε περίπτωση ενισχύσεων χορηγούμενων σε δικαιούχους κατά την εφαρμογή πολιτικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στο πλαίσιο αυτό, το άρθρο 3 παρ. 1, θεσπίζει έναν γενικό κανόνα παραγραφής ο οποίος ορίζει ελάχιστη προθεσμία ισχύουσα σε όλα τα κράτη μέλη (βλ. απόφαση της 29ης Ιανουαρίου 2009, C-278/07 έως C-280/07, *Josef Vosding Schlacht-, Kühl- und Zerlegebetrieb κ.λπ.*, σκέψη 20,).

32. Περαιτέρω, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι το άρθρο 3 παρ. 3, του κανονισμού 2988/95 παρέχει στα κράτη μέλη ευρεία διακριτική ευχέρεια ως προς τον καθορισμό μεγαλύτερων προθεσμιών παραγραφής για περιπτώσεις παρατυπιών που θίγουν τα οικονομικά συμφέροντα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (απόφαση της 22ας Δεκεμβρίου 2010, C-131/10, *Corman*, σκέψη 41).

33. Γενικά, οι κανόνες που θεσπίζουν κάποια προθεσμία παραγραφής αποτελούν τμήμα μιας δέσμης μέτρων στα οποία περιλαμβάνονται η διάρκεια της προθεσμίας παραγραφής, κριτήρια για τον προσδιορισμό της ημερομηνίας

ενάρξεώς της, τα γεγονότα που έχουν ως αποτέλεσμα τη διακοπή ή την αναστολή της παραγραφής και το εφαρμοστέο επιτόκιο.

Στο πλαίσιο αυτό, για τους σκοπούς της εφαρμογής του άρθρου 3 παρ. 3, του κανονισμού 2988/95, εθνικές διατάξεις περί του κριτηρίου ενάρξεως της προθεσμίας παραγραφής πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά τη σύγκριση με τη γενική τετραετή προθεσμία παραγραφής που θεσπίζει το άρθρο 3 παρ. 1, προκειμένου να προσδιοριστεί η διάρκεια της προθεσμίας παραγραφής (πρβλ. προτάσεις της Γενικής Εισαγγελέα, της 26ης Ιανουαρίου 2012, στην υπόθεση C-564/10, *Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung κατά Pfeifer & Langen Kommanditgesellschaft*, σκέψεις 47, 78, 80-81 και 94).

34. Εν προκειμένω, ο εθνικός νομοθέτης, εντός των πλαισίων της διακριτικής ευχέρειας που του παρέχεται από το άρθρο 3 παρ. 3 του κανονισμού 2988/95, όρισε στο άρθρο 103 του Ν. 2362/95 ότι η αναζήτηση των χρηματικών ποσών από χρηματοδοτήσεις, ενισχύσεις ή επιδοτήσεις σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα και φορείς που καταβάλλονται στα πλαίσια κοινοτικών πολιτικών από εθνικούς πόρους ή πόρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπόκειται σε παραγραφή εντός πενταετίας από την ημερομηνία διαπίστωσης της αχρεώστητης ή παράνομης είσπραξης, και ότι τα καταλογισθέντα ποσά υπόκεινται σε εικοσαετή παραγραφή.

35. Ειδικότερα, για κάθε μία από τις προς εξέταση επιχειρήσεις το ζήτημα της παραγραφής έχει ως εξής :

- Α. «ΕΚΚΟΚΚΙΣΤΗΡΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ – Ν... Ο... Α.Ε.»

36. Με την υπ' αρ. 466/22-7-1994 απόφαση του Προέδρου του Οργανισμού Βάμβακος καταλογίσθηκε σε βάρος της εταιρείας, ως αχρεωστήτως καταβληθέν, ποσό το οποίο αντιστοιχεί σε κοινοτική ενίσχυση στο βαμβάκι περιόδου 1991-1992, και εν συνεχεία, συνολικό ποσό 17.860.551 δρχ., δηλαδή 52.415,41€ (συμπεριλαμβανομένων των τόκων για το χρονικό διάστημα από 21-8-1994 έως 22-12-1994) συμψηφίσθηκε με την υπ' αρ. 160460/10-1-1995 απόφαση της Διεύθυνσης Οικονομικής Διαχείρισης της Γενικής Διεύθυνσης Διαχείρισης Αγορών Γεωργικών Προϊόντων του Υπουργείου Γεωργίας (ΓΕ.ΔΙ.Δ.Α.ΓΕ.Π.), με ισόποση ανταπίληψη της

εταιρείας από την ίδια Υπηρεσία για κοινοτική οικονομική ενίσχυση της εκκοκκιστικής περιόδου 1994-1995.

37. Η ανωτέρω υπ' αρ. 466/22-7-1994 καταλογιστική πράξη του Προέδρου του Οργανισμού Βάμβακος ακυρώθηκε στη συνέχεια με την υπ' αρ. 2135/12-12-1995 απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου για τυπικούς λόγους και ειδικότερα λόγω αναρμοδιότητας του οργάνου που την εξέδωσε. Η απόφαση αυτή επικυρώθηκε με την υπ' αριθ. 1719/30-9-1998 απόφαση της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Η τελευταία αυτή απόφαση διαβιβάστηκε με το υπ' αρ. πρωτ. 11980/16.11.1998 έγγραφο του Ειδικού Γραφείου Κοινοτικού Δικαίου του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων στη ΓΕ.ΔΙ.Δ.Α.ΓΕ.Π. και ζητήθηκε από την τελευταία να μεριμνήσει για την έκδοση νέων καταλογιστικών πράξεων, σύμφωνα με την προβλεπόμενη στο άρθρο 28 του Ν. 2520/1997 διαδικασία.

38. Η εταιρεία άσκησε την από 20-1-1995 (αρ. εκθ. καταθ. 13/23-1-1995) ανακοπή κατά των προαναφερομένων πράξεων του Προέδρου του Οργανισμού Βάμβακος και του Δ/ντή της ΓΕ.ΔΙ.Δ.Α.ΓΕ.Π., που έγινε δεκτή με την υπ' αριθ. 8268/1997 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, με την οποία, αφ' ενός μεν κηρύχθηκε ανενεργός η υπ' αριθ. 466/1994 πράξη του Προέδρου του Οργανισμού Βάμβακος, αφ' ετέρου δε ακυρώθηκε η υπ' αριθ. 160460/1995 πράξη του Δ/ντή της ΓΕ.ΔΙ.Δ.Α.ΓΕ.Π.

39. Κατά της δικαστικής αυτής αποφάσεως, το Ελληνικό Δημόσιο και ο Οργανισμός Βάμβακος άσκησαν εφέσεις, οι οποίες απορρίφθηκαν με την υπ' αριθ. 3646/30-6-1999 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών.

40. Κατά της εφετειακής αποφάσεως, το Ελληνικό Δημόσιο άσκησε αναίρεση, η οποία απορρίφθηκε με την υπ' αριθ. 906/8-3-2012 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, με το εξής σκεπτικό :

«7. Επειδή, εξάλλου, η νομιμότητα της διοικητικής πράξεως του συμψηφισμού, η αμφισβήτηση της οποίας υπάγεται στη δικαιοδοσία των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, εξαρτάται από τη νομιμότητα της πράξεως του καταλογισμού του ποσού ως αχρεωστήτως καταβληθέντος, καθόσον ο συμψηφισμός προϋποθέτει την ύπαρξη νόμιμης απαίτησης του Δημοσίου σε βάρος του λαβόντος. Επομένως, αν η πράξη του καταλογισμού δεν είναι

νόμιμη ή δεν υφίσταται για οποιονδήποτε λόγο (όπως εν προκειμένω, λόγω ακυρώσεώς της), δεν μπορεί να αποτελέσει βάση για τη διενέργεια του συμψηφισμού της απαίτησης του Δημοσίου, που απορρέει από την καταλογιστική αυτή πράξη, με ανταπαιτήση του προσώπου, σε βάρος του οποίου γίνεται ο καταλογισμός. Στην προκειμένη περίπτωση, η υπ' αριθ. 160460/1995 πράξη συμψηφισμού του Διευθυντού της ΔΙΔΑΓΕΠ του Υπουργείου Γεωργίας είχε εκδοθεί βάσει της ως άνω υπ' αριθ. 466/1994 καταλογιστικής πράξεως του Προέδρου του Οργανισμού Βάμβακος, η οποία, κατά τα ανωτέρω, έχει ήδη ακυρωθεί αμετάκλητα με απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

8. Επειδή, υπό τα δεδομένα αυτά, το αναιρεσείον Δημόσιο στερείται πλέον εννόμου συμφέροντος για την άσκηση της υπό κρίση αιτήσεως, εφ' όσον με αυτήν προβάλλεται ότι η καταλογιστική πράξη ήταν νόμιμη και επιδιώκεται τελικά ο συμψηφισμός ποσού καταλογισθέντος βάσει ακυρωθείσας ήδη καταλογιστικής πράξεως (πρβλ. ΣΤΕ 188/2001, 3519/1998) και για το λόγο αυτό, η παρούσα αίτηση πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη».

41. Ακολούθως, η προεκτεθείσα απόφαση του ΣΤΕ διαβιβάστηκε στον Ο.Π.Ε.Κ.Ε.Π.Ε. με το υπ' αρ. πρωτ. 1239/21.09.2012 έγγραφο του Ειδικού Γραφείου Κοινοτικού Δικαίου, ο οποίος κάλεσε την εταιρεία να εκθέσει εκ νέου τις απόψεις της. Η εταιρεία απάντησε και εκκρεμεί η εκ μέρους του Ο.Π.Ε.Κ.Ε.Π.Ε. σύνταξη εισηγητικής εκθέσεως προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων.

42. Επιπλέον, η εταιρεία άσκησε, κατά του Ελληνικού Δημοσίου και του Οργανισμού Βάμβακος, την από 25-4-1995 (αρ. εκθ. καταθ. 1627/29-6-1995) αγωγή αποζημιώσεως, με αίτημα να της καταβληθεί το ανωτέρω ποσό των 17.860.551 δρχ., ή 52.415,41€ ως αποζημίωση, κατά το άρθρο 105 του Εισ. Ν.Α.Κ., για την ζημία την οποία υπέστη από τον παράνομο, κατά τους ισχυρισμούς της, καταλογισμό και συμψηφισμό.

43. Η αγωγή αυτή απορρίφθηκε με την υπ' αρ. 6685/1997 απόφαση του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών (Τμήμα 19^ο), κατά της οποίας η εταιρεία άσκησε την από 2-10-1997 (αριθ. καταχ. ΑΒΕΜ 1912/23-10-1997) έφεσή της, που απορρίφθηκε με την υπ' αρ. 4553/29-10-2002 απόφαση του

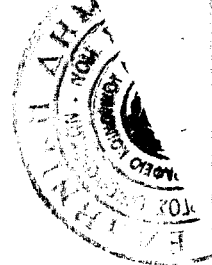

Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, με το σκεπτικό ότι, *«ανεξάρτητα από τη νομιμότητα ή μη των προαναφερθεισών πράξεων καταλογισμού και συμψηφισμού, ορθώς απορρίφθηκε πρωτοδίκως η αγωγή, διότι η αντίδικος δεν απέδειξε την πραγματική βάση της αγωγής της, ότι δηλαδή το ποσό που ζήτησε αποτελεί βέβαιη και εκκαθαρισμένη απαίτησή της από κοινοτικές ενισχύσεις της εκκοκκιστικής περιόδου 1994-1995. Τούτο δε, διότι ούτε από την πράξη συμψηφισμού ούτε από άλλα στοιχεία προέκυπτε ότι το ποσό που συμψηφίστηκε προερχόταν από την αιτία που επικαλέσθηκε η αναιρεσείουσα».*

44. Κατά της εφετειακής αποφάσεως, η εταιρία άσκησε την από 18-6-2003 (αρ. εκθ. καταθ. 6153/21-8-2003) αίτηση αναιρέσεως, η οποία έγινε δεκτή με την υπ' αρ. 3232/19-10-2009 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, με το σκεπτικό ότι (σκέψη 12), *«για την εξέταση αγωγής η οποία έχει ως αίτημα την καταβολή ποσού από το Δημόσιο που παρανόμως συμψηφίσθηκε, κατέπικληση της προαναφερόμενης διατάξεως, με απαίτηση του Δημοσίου κατά του ενάγοντος και προκειμένου να ελεγχθεί η νομιμότητα της απαιτήσεως του Δημοσίου, που μόνη αυτή αμφισβητείται, και του συμψηφισμού της, αρκεί, για την ουσιαστική βασιμότητα της αγωγής, η διαπίστωση της ανταπαιτήσεως του ενάγοντος κατά του Δημοσίου, στην οποία η ίδια η πράξη του συμψηφισμού στηρίζεται, και δεν απαιτείται η απόδειξη της αιτίας της, όπως αυτή περιγράφεται στην αγωγή από τον ενάγοντα. Δεν είναι, επομένως, νόμιμη η κρίση του διοικητικού εφετείου ότι η αγωγή της αναιρεσείουσας ήταν ουσία αβάσιμη ...».*

45. Κατόπιν παραπομπής με την αναιρετική αυτή απόφαση, η ως άνω από 2-10-1998 έφεση της εταιρίας συζητήθηκε ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών (Τμήμα 4^ο Τριμελές) κατά τη δικάσιμο της 4-6-2013 και εκδόθηκε η με αριθμό 5249/20-11-2013 ακαθαρόγραφη ακόμα απόφαση του Δικαστηρίου, με την οποία, σύμφωνα με πληροφορίες που μας έδωσε τηλεφωνικώς η Γραμματεία του Δικαστηρίου, γίνεται δεκτή η έφεση και η αγωγή της εταιρίας.

46. Όπως προβλέπεται από την διάταξη του άρθρου **87 παρ. 4 του Ν.2362/1995** (βλ. ανωτέρω, στοιχ. 14) ορίζεται, μεταξύ άλλων, ότι, *«σε περίπτωση δικαστικής αμφισβητήσεως, από οποιονδήποτε, είτε του*

νόμιμου τίτλου γενικά της απαιτήσεως του Δημοσίου, είτε της νομιμότητας της βεβαίωσεως αυτής εν στενή εννοία, ... η προβλεπομένη παραγραφή της απαιτήσεως του Δημοσίου προς βεβαίωση (εν ευρεία εννοία) ή προς είσπραξη της βεβαιωμένης απαιτήσεως του αναστέλλεται μέχρι της εκδόσεως επί της δικαστικής ταύτης διενέξεως τελεσίδικης δικαστικής αποφάσεως και δεν συμπληρώνεται αυτή, σε κάθε περίπτωση, προ της παρόδου ενός έτους από της επιμελεία των αντιδίκων του Δημοσίου κοινοποιήσεως με δικαστικό επιμελητή στον Προϊστάμενο της αρμόδιας Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας και τον Υπουργό Οικονομικών της τελεσίδικης δικαστικής αποφάσεως».

47. Επομένως, στην υπόθεση της εταιρείας «ΕΚΚΟΚΚΙΣΤΗΡΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ – Ν... Ο... Α.Ε.», η παραγραφή έχει ανασταλεί από την 23-1-1995 (ημερομηνία ασκήσεως της από 20-1-1995 ανακοπής) μέχρι την 30-6-1999 (ημερομηνία δημοσιεύσεως της υπ' αριθ. 3646/1999 τελεσίδικης αποφάσεως του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών) και δεν συμπληρώνεται πριν από την πάροδο ενός έτους από της κοινοποιήσεως της στον Προϊστάμενο της αρμόδιας Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας και τον Υπουργό Οικονομικών. Από τα στοιχεία του φακέλου που έχουν τεθεί υπόψη μας, δεν προκύπτει τέτοια κοινοποίηση.

48. Από το συνδυασμό των άρθρων 80 και 197 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (βλ. ανωτέρω, στοιχ. 18-19), προκύπτει ότι τα διοικητικά δικαστήρια όταν εκδικάζουν αγωγή αποζημιώσεως, μπορούν να εξετάζουν παρεμπιπτόντως τη νομιμότητα ατομικής διοικητικής πράξεως ή παραλείψεως, από την οποία απορρέει η αξίωση προς αποζημίωση. Στην περίπτωση αυτή, το δεδικασμένο που απορρέει από την απόφαση του διοικητικού δικαστηρίου για την αγωγή αποζημιώσεως εκτείνεται και στα διοικητικής φύσεως ζητήματα που κρίθηκαν παρεμπιπτόντως και αποτελούν αναγκαία προϋπόθεση για την επιδίκαση της αποζημιώσεως, εφόσον το δικαστήριο ήταν καθ' ύλη αρμόδιο να αποφασίσει για τα ζητήματα αυτά (βλ. και Ε. Σπηλιωτόπουλος, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, 1991 σελ. 105). Επομένως, στην προκειμένη περίπτωση, εφόσον με την ασκηθείσα αγωγή αμφισβητείται η νομιμότητα των πράξεων

καταλογισμού και συμψηφισμού, αναστέλλεται η παραγραφή σύμφωνα με το άρθρο 87 παρ. 4 του Ν. 2362/1995, περί Δημοσίου Λογιστικού.

49. Κατά συνέπεια, εν προκειμένω, η αναστολή της παραγραφής υπολογίζεται από 29-6-1995 (ημερομηνία ασκήσεως της αγωγής) μέχρι 29-10-2002 (ημερομηνία δημοσιεύσεως της υπ' αριθ. 4553/2002 τελεσίδικης αποφάσεως του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών), και δεν συμπληρώνεται πριν από την πάροδο ενός έτους από της κοινοποίησής της στον Προϊστάμενο της αρμόδιας Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας και τον Υπουργό Οικονομικών. Από τα στοιχεία του φακέλου που έχουν τεθεί υπόψη μας, δεν προκύπτει τέτοια κοινοποίηση.

50. Πέραν αυτών, αναστέλλεται η παραγραφή εκ νέου, από την 19-10-2009 (ημερομηνία δημοσιεύσεως της υπ' αριθ. 3232/2009 αναιρετικής και παραπεμπτικής αποφάσεως του Συμβουλίου της Επικρατείας), μέχρι την 20-11-2013 (ημερομηνία δημοσιεύσεως της υπ' αριθ. 5249/2013 τελεσίδικης αποφάσεως του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών). Σε κάθε περίπτωση, η παραγραφή δεν συμπληρώνεται πριν από την πάροδο ενός έτους από της κοινοποίησής της τελεσίδικης αυτής αποφάσεως στον Προϊστάμενο της αρμόδιας Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας και τον Υπουργό Οικονομικών.

- **«ΑΦΟΙ Κ. Β... Α.Ε. ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ»**

51. Με την υπ' αρ. 456/22-7-1994 απόφαση του Προέδρου του Οργανισμού Βάμβακος καταλογίσθηκε σε βάρος της εταιρίας, ως αχρεωστήτως καταβληθέν, ποσό το οποίο αντιστοιχεί σε κοινοτική ενίσχυση στο βαμβάκι περιόδου 1991-1992, κατά τα ανωτέρω εκτεθέντα και, εν συνεχεία, συνολικό ποσό 72.120.875 δρχ., δηλαδή 211.653,33€ (συμπεριλαμβανομένων των τόκων για το χρονικό διάστημα από 24-8-1994 έως 22-12-1994), συμψηφίστηκε με την υπ' αρ. 160462/10-1-1995 απόφαση της Διεύθυνσης Οικονομικής Διαχείρισης της Γενικής Διεύθυνσης Διαχείρισης Αγορών Γεωργικών Προϊόντων του Υπουργείου Γεωργίας (ΓΕ.ΔΙ.Δ.Α.ΓΕ.Π.), με ισόποση ανταπαιτήση της εταιρίας από την ίδια Υπηρεσία για κοινοτική οικονομική ενίσχυση της εκκοκκιστικής περιόδου 1994-1995.

52. Η ανωτέρω υπ' αρ. 456/22-7-1994 καταλογιστική πράξη του Προέδρου του Οργανισμού Βάμβακος ακυρώθηκε στη συνέχεια με την υπ' αρ. 2071/28-11-1995 απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου για τυπικούς λόγους και ειδικότερα λόγω αναρμοδιότητας του οργάνου που την εξέδωσε. Η απόφαση αυτή επικυρώθηκε με την υπ' αριθ. 1385/1-7-1998 απόφαση της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

53. Η τελευταία αυτή απόφαση διαβιβάστηκε με το υπ' αρ. πρωτ. 11980/16.11.1998 έγγραφο του Ειδικού Γραφείου Κοινοτικού Δικαίου του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων στη ΓΕ.ΔΙ.Δ.Α.ΓΕ.Π. και ζητήθηκε από την τελευταία να μεριμνήσει για την έκδοση νέων καταλογιστικών πράξεων, σύμφωνα με την προβλεπόμενη στο άρθρο 28 του Ν. 2520/1997 διαδικασία.

54. Η εταιρεία άσκησε την από 20-1-1995 (αρ. εκθ. καταθ. 12/23-1-1995) ανακοπή κατά των προαναφερομένων πράξεων του Προέδρου του Οργανισμού Βάμβακος και του Δ/ντή της ΓΕ.ΔΙ.Δ.Α.ΓΕ.Π., που έγινε δεκτή με την υπ' αριθ. 8267/1997 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, με την οποία, αφ' ενός μεν κηρύχθηκε ανενεργός η υπ' αριθ. 456/1994 πράξη του Προέδρου του Οργανισμού Βάμβακος, αφ' ετέρου δε ακυρώθηκε η υπ' αριθ. 160462/10-1-1995 πράξη του Δ/ντή της ΓΕ.ΔΙ.Δ.Α.ΓΕ.Π.

55. Κατά της δικαστικής αυτής αποφάσεως, το Ελληνικό Δημόσιο και ο Οργανισμός Βάμβακος άσκησαν τις από 10-11-1997 (αρ. καταχ. ΑΒΕΜ 2469/18-12-1997) και από 9-10-1997 (αρ. καταχ. ΑΒΕΜ 2470/18-12-1997) εφέσεις αντίστοιχα, οι οποίες απορρίφθηκαν με την υπ' αριθ. 3736/15-7-1999 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών.

56. Κατά της εφετειακής αποφάσεως, το Ελληνικό Δημόσιο άσκησε αναίρεση, η οποία απορρίφθηκε με την υπ' αριθ. 1000/19-3-2012 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, με το ίδιο ως άνω (βλ. ανωτέρω, στοιχ. 40) σκεπτικό (σκέψη 5).

Ακολούθως, η προεκτεθείσα απόφαση του ΣΤΕ διαβιβάστηκε στον Ο.Π.Ε.Κ.Ε.Π.Ε. με το υπ' αρ. πρωτ. 1433/19-10-2012 έγγραφο του Ειδικού Γραφείου Κοινοτικού Δικαίου, ο οποίος κάλεσε την εταιρεία να εκθέσει εκ νέου τις απόψεις της. Η εταιρεία απάντησε και εκκρεμεί η εκ μέρους του

Ο.Π.Ε.Κ.Ε.Π.Ε. σύνταξη εισηγητικής εκθέσεως προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων.

57. Επιπλέον, η εταιρεία άσκησε, κατά του Ελληνικού Δημοσίου και του Οργανισμού Βάμβακος, την από 25-4-1995 (αρ. εκθ. καταθ. 1630/29-6-1996) αγωγή αποζημιώσεως, με αίτημα να της καταβληθεί το ανωτέρω ποσό των 17.860.551 δρχ., ή 52.415,41€ ως αποζημίωση, κατά το άρθρο 105 του Εισ. Ν.Α.Κ., για την ζημία την οποία υπέστη από τον παράνομο, κατά τους ισχυρισμούς της, καταλογισμό και συμψηφισμό.

58. Η αγωγή αυτή απορρίφθηκε με την υπ' αρ. 6693/30-5-1997 απόφαση του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών (Τμήμα 19^ο), κατά της οποίας η εταιρεία άσκησε την από 2-10-1997 (αριθ. καταχ. ΑΒΕΜ 1915/23-10-1997) έφεσή της, που απορρίφθηκε με την υπ' αρ. 4556/29-10-2002 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, με το ίδιο σκεπτικό που εκτίθεται ανωτέρω υπό στοιχ. 8).

59. Κατά της εφετειακής αποφάσεως, η εταιρία άσκησε την από 18-6-2003 (αρ. ρκθ. καταθ. 6158/21-8-2003) αίτηση αναιρέσεως, η οποία έγινε δεκτή με την υπ' αρ. 3233/19-10-2009 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, με το ίδιο σκεπτικό (σκέψη 12) που έχει ήδη εκτεθεί ανωτέρω υπό στοιχ. 44.

60. Κατόπιν παραπομπής με την αναιρετική αυτή απόφαση, η ως άνω από 2-10-1998 έφεση της εταιρίας συζητήθηκε ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών (Τμήμα 15^ο Τριμελές) κατά τη δικάσιμο της 21-5-2013 και αναμένεται η έκδοση αποφάσεως.

61. Επομένως, στην υπόθεση της εταιρείας «ΑΦΟΙ Κ. Β... Α.Ε. ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ», η παραγραφή έχει ανασταλεί από 23-1-1995 (ημερομηνία ασκήσεως της ανακοπής) μέχρι 15-7-1999 (ημερομηνία δημοσιεύσεως της υπ' αριθ. 3736/1999 τελεσίδικης αποφάσεως του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών), και δεν συμπληρώνεται πριν από την πάροδο ενός έτους από της κοινοποίησής της στον Προϊστάμενο της αρμόδιας Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας και τον Υπουργό Οικονομικών. Από τα στοιχεία του φακέλου που έχουν τεθεί υπόψη μας, δεν προκύπτει τέτοια κοινοποίηση.

62. Περαιτέρω, εφόσον με την ασκηθείσα αγωγή αμφισβητείται η νομιμότητα των πράξεων καταλογισμού και συμψηφισμού, αναστέλλεται η παραγραφή,

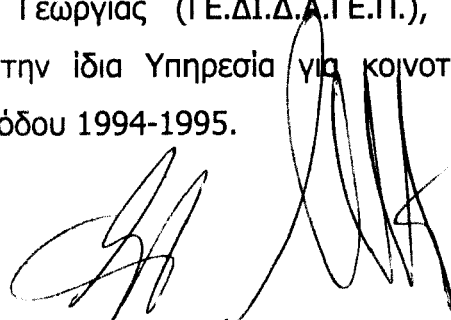
σύμφωνα με το άρθρο 87 παρ. 4 του Ν. 2362/1995, περί Δημοσίου Λογιστικού.

63. Κατά συνέπεια, εν προκειμένω, η αναστολή της παραγραφής υπολογίζεται από 29-6-1995 (ημερομηνία ασκήσεως της αγωγής) μέχρι 29-10-2002 (ημερομηνία δημοσιεύσεως της υπ' αριθ. 4556/2002 τελεσίδικης αποφάσεως του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών), και δεν συμπληρώνεται πριν από την πάροδο ενός έτους από της κοινοποιήσεώς της στον Προϊστάμενο της αρμόδιας Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας και τον Υπουργό Οικονομικών. Από τα στοιχεία του φακέλου που έχουν τεθεί υπόψη μας, δεν προκύπτει τέτοια κοινοποίηση.

64. Πέραν αυτών, αναστέλλεται η παραγραφή εκ νέου, από την 19-10-2009 (ημερομηνία δημοσιεύσεως της υπ' αριθ. 3233/2009 αναιρετικής και παραπεμπτικής αποφάσεως του Συμβουλίου της Επικρατείας), μέχρι να εκδοθεί απόφαση από το Διοικητικό Εφετείο Αθηνών. Σε κάθε περίπτωση, η παραγραφή δεν θα συμπληρωθεί πριν από την πάροδο ενός έτους από της κοινοποιήσεως της τελεσίδικης αποφάσεως του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών στον Προϊστάμενο της αρμόδιας Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας και τον Υπουργό Οικονομικών.

**- «ΕΚΚΟΚΚΙΣΤΗΡΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ – ΣΠΟΡΕΛΛΙΟΥΡΓΕΙΑ ΑΦΟΙ Ν. Κ...
Α.Β.Ε.Ε.»**

65. Με την υπ' αρ. 463/22-7-1994 απόφαση του Προέδρου του Οργανισμού Βάμβακος καταλογίσθηκε σε βάρος της εταιρίας, ως αχρεωστήτως καταβληθέν, ποσό το οποίο αντιστοιχεί σε κοινοτική ενίσχυση στο βαμβάκι περιόδου 1991-1992, κατά τα ανωτέρω εκτεθέντα και, εν συνεχεία, συνολικό ποσό 35.248.564 δρχ., δηλαδή 103.444,06€ (συμπεριλαμβανομένων των τόκων για το χρονικό διάστημα από 21-8-1994 έως 22-12-1994), συμψηφίστηκε με την υπ' αρ. 160457/10-1-1995 απόφαση της Διεύθυνσης Οικονομικής Διαχείρισης της Γενικής Διεύθυνσης Διαχείρισης Αγορών Γεωργικών Προϊόντων του Υπουργείου Γεωργίας (ΓΕ.ΔΙ.Δ.Α.ΓΕ.Π.), με ισόποση ανταπαίτηση της εταιρίας από την ίδια Υπηρεσία για κοινοτική οικονομική ενίσχυση της εκκοκκιστικής περιόδου 1994-1995.

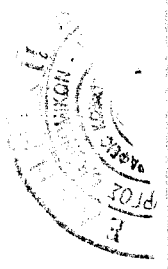

66. Η ανωτέρω υπ' αρ. 463/22-7-1994 καταλογιστική πράξη του Προέδρου του Οργανισμού Βάμβακος ακυρώθηκε στη συνέχεια με την υπ' αριθ. 2070/28-11-1995 απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου για τυπικούς λόγους και ειδικότερα λόγω αναρμοδιότητας του οργάνου που την εξέδωσε. Η απόφαση αυτή επικυρώθηκε με την υπ' αριθ. 1884/1998 απόφαση της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Η απόφαση αυτή διαβιβάστηκε με το υπ' αρ. πρωτ. 11980/16-11-1998 έγγραφο του Ειδικού Γραφείου Κοινοτικού Δικαίου του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων στη ΓΕ.ΔΙ.Δ.Α.ΓΕ.Π. και ζητήθηκε από την τελευταία να μεριμνήσει για την έκδοση νέων καταλογιστικών πράξεων, σύμφωνα με την προβλεπόμενη στο άρθρο 28 του Ν. 2520/1997 διαδικασία.

67. Η εταιρεία άσκησε την από 20-1-1995 (αρ. εκθ. καταθ. 16/23-1-1995) ανακοπή κατά των προαναφερομένων πράξεων του Προέδρου του Οργανισμού Βάμβακος και του Δ/ντή της ΓΕ.ΔΙ.Δ.Α.ΓΕ.Π., που έγινε δεκτή με την υπ' αριθ. 7562/1997 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, με την οποία, αφ' ενός μεν κηρύχθηκε ανενεργός η υπ' αριθ. 463/22-7-1994 πράξη του Προέδρου του Οργανισμού Βάμβακος, αφ' ετέρου δε ακυρώθηκε η υπ' αριθ. 160462/10-1-1995 πράξη του Δ/ντή της ΓΕ.ΔΙ.Δ.Α.ΓΕ.Π.

68. Κατά της δικαστικής αυτής αποφάσεως, το Ελληνικό Δημόσιο άσκησε την από 13-10-1997 (αρ. καταχ. ΑΒΕΜ 2463/18-12-1997) έφεση, επί της οποίας εκδόθηκε η υπ' αριθ. 2658/27-5-1999 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, που εξαφάνισε την πρωτόδικη απόφαση και, αφού εκδίκασε την ανακοπή την απέρριψε λόγω ελλείψεως δικαιοδοσίας.

69. Κατά της εφετειακής αποφάσεως, το Ελληνικό Δημόσιο και η εταιρεία άσκησαν τις από 10-12-1999 (αρ. εκθ. καταθ. 1379/00) και από 25-11-1999 (αρ. εκθ. καταθ. 410/00) αιτήσεις αναιρέσεως αντίστοιχα. Η αίτηση αναιρέσεως του Ελληνικού Δημοσίου απορρίφθηκε με την υπ' αριθ. 1990/28-5-2012 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, με το σκεπτικό ότι (σκέψη 3): *«Επειδή, δικαίωμα για την άσκηση αιτήσεως αναιρέσεως έχει κάθε πρόσωπο που υπήρξε διάδικος στην κατ' ουσίαν δίκη και ηττήθηκε σ' αυτήν εν όλω ή εν μέρει, είτε για λόγους τυπικούς, είτε για λόγους ουσιαστικούς. Στην προκειμένη όμως περίπτωση, το αναιρεσείον Δημόσιο δεν ηττήθηκε στη δίκη*

ενώπιον του δικάσαντος δικαστηρίου, αλλά, κατ'άποδοχή της εφέσεως αυτού, εξαφανίσθηκε η πρωτόδικη απόφαση και, περαιτέρω, αφού εκδικάσθηκε η ανακοπή της αναιρεσίβλητης εταιρίας, αυτή απορρίφθηκε για έλλειψη δικαιοδοσίας. Υπό τα δεδομένα αυτά, το Δημόσιο δεν νομιμοποιείται στην άσκηση της υπό κρίση αιτήσεως, η οποία, ως εκ τούτου, πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη».

70. Η αίτηση αναιρέσεως της εταιρίας έγινε δεκτή με την υπ' αριθ. 1989/28-5-2012 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, με το ίδιο ως άνω (βλ. ανωτέρω, στοιχ. 40) σκεπτικό (σκέψη 6).

71. Κατόπιν της ανωτέρω αποφάσεως, ο Ο.Π.Ε.Κ.Ε.Π.Ε. κάλεσε την εταιρεία να εκθέσει εκ νέου τις απόψεις της. Η εταιρεία απάντησε και εκκρεμεί η εκ μέρους του Ο.Π.Ε.Κ.Ε.Π.Ε. σύνταξη εισηγητικής εκθέσεως προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων.

72. Επιπλέον, η εταιρεία άσκησε, κατά του Ελληνικού Δημοσίου και του Οργανισμού Βάμβακος, την από 25-4-1995 (αριθ. εκθ. καταθ. 1634/29-6-1995) αγωγή αποζημιώσεως, με αίτημα να της καταβληθεί το ανωτέρω ποσό των 35.248.564 δρχ., ή 103.444,06€ ως αποζημίωση, κατά το άρθρο 105 του Εισ. Ν.Α.Κ., για την ζημία την οποία υπέστη από τον παράνομο, κατά τους ισχυρισμούς της, καταλογισμό και συμψηφισμό.

73. Η αγωγή αυτή απορρίφθηκε με την υπ' αρ. 6696/30-5-1997 απόφαση του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών (Τμήμα 19^ο), κατά της οποίας η εταιρεία άσκησε την από 6-10-1997 (αρ. καταχ. ΑΒΕΜ 1918/23-10-1997) έφεσή της, που απορρίφθηκε με την υπ' αρ. 4630/31-10-2002 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, με το σκεπτικό ότι, ο συμψηφισμός ήταν νόμιμος, δεδομένου ότι η πράξη αυτή έφερε στο σώμα της τα αναγκαία πραγματικά στοιχεία στα οποία βασιζόταν και τα οποία αφορούσαν τις εκατέρωθεν καλυπτόμενες, αμοιβαίες και ληξιπρόθεσμες, απαιτήσεις των διαδίκων. Ειδικότερα, το Διοικητικό Εφετείο δέχτηκε ότι δεν αμφισβητήθηκε από τους διαδίκους ότι με το συμψηφισμό είχε συμψηφιστεί ποσό 35.248.564 δραχμών, που αφορούσε αχρεωστήτως εισπραχθέν και μη επιστραφέν ποσό της εκκοκκιστικής περιόδου 1991-1992, με ισόποση ανταπίτηση της εκκαλούσας από κοινοτικές ενισχύσεις της εκκοκκιστικής περιόδου 1994-1995.

Ακολουθως, το Διοικητικό Εφετείο έκρινε ότι ο πιο πάνω συμψηφισμός απαιτήσεων ήταν νόμιμος, ανεξάρτητα από την προηγούμενη έκδοση ή μη καταλογιστικής πράξης για το αχρεωστήτως εισπραχθέν και μη επιστραφέν ποσό και ανεξάρτητα από το ότι η οικεία καταλογιστική πράξη του Οργανισμού Βάμβακος είχε ακυρωθεί με τις προαναφερθείσες αποφάσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Λαμβάνοντας δε υπόψη επιπλέον ότι η εκκαλούσα δεν είχε προβάλει, εκτός από την ακυρότητα της καταλογιστικής πράξης, άλλες συγκεκριμένες αιτιάσεις πλήττουσες τη νομιμότητα του συμψηφισμού ή τις σχετικές με αυτόν ενέργειες των οργάνων του Δημοσίου, το διοικητικό εφετείο έκρινε τελικώς ότι το αίτημά της να αναγνωρισθεί η υποχρέωση του Δημοσίου να της καταβάλει, με αιτία το συμψηφισμό αυτόν ή απευθείας από το νόμο, το ένδικο ποσό, ως οφειλόμενο με βάση είτε τις κοινοτικές διατάξεις περί ενισχύσεων της παραγωγής βάμβακος, είτε τις διατάξεις του άρθρου 105 του Εισ.Ν.Α.Κ., είτε τις διατάξεις περί αδικαιολόγητου πλουτισμού, δεν είχε νόμιμο έρεισμα και έπρεπε να απορριφθεί.

74. Κατά της εφετειακής απόφασεως, η εταιρεία άσκησε την από 22-6-2003 (αρ. εκθ. καταθ. 6150/21-8-2003) αίτηση αναιρέσεως, η οποία έγινε δεκτή με την υπ' αρ. 3081/4-10-2010 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, με το σκεπτικό ότι (σκέψη 14) : *«... η ανωτέρω κρίση της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, κατά την οποία νομίμως είχε απορριφθεί πρωτοδίκως η αγωγή της αναιρεσείουσας, διότι, ανεξάρτητα από τη νομική βάση στην οποία στηριζόταν, είχε βασιστεί σε αιτιάσεις για τη μη νομιμότητα της καταλογιστικής σε βάρος της πράξης του Οργανισμού Βάμβακος, η νομιμότητα της οποίας δεν επηρέαζε τη νομιμότητα του επιχειρηθέντος στη συνέχεια συμψηφισμού απαιτήσεων του Δημοσίου και της αναιρεσείουσας, δεν είναι νόμιμη. Και τούτο, διότι ... νόμιμη προϋπόθεση για την έκδοση της ζημιογόνου για την αναιρεσείουσα συμψηφιστικής πράξης της Διεύθυνσης Οικονομικής Διαχείρισης της ΓΕ.ΔΙ.Δ.Α.ΓΕ.Π., η οποία είχε ως αποτέλεσμα να στερηθεί η αναιρεσείουσα χρηματικό ποσό 35.248.564 δραχμών από ενισχύσεις της εκκοκκιστικής περιόδου 1994-1995, ήταν η έκδοση προηγουμένως νόμιμης καταλογιστικής πράξης, δηλαδή πράξης από το περιεχόμενο της οποίας ή τα στοιχεία του φακέλου αυτής δεν αρκούσε να*

προκύπτει μόνο το βεβαιούμενο ποσό αλλά και οι νόμιμοι λόγοι για τους οποίους το πρόσωπο σε βάρος του οποίου έγινε ο καταλογισμός απώλεσε το δικαίωμα ενίσχυσης, ώστε να επιβάλλεται ο καταλογισμός του με το ποσό που προεισέπραξε, λόγω του ότι δεν επακολούθησε η νόμιμη αιτία για την οριστικοποίηση της καταβολής του ποσού αυτού. Συνεπώς, η νομιμότητα της καταλογιστικής πράξης του Οργανισμού Βάμβακος (463/1994), από την οποία απέρρευσαν οι απαιτήσεις του Δημοσίου, οι οποίες, στη συνέχεια, συμψηφίστηκαν με ισόποσες ανταπαιτήσεις της αναιρεσείουσας, αποτελούσε, αντιθέτως προς τα γενόμενα δεκτά από το Διοικητικό Εφετείο, απαραίτητη προϋπόθεση για τη νομιμότητα του συμψηφισμού που επακολούθησε».

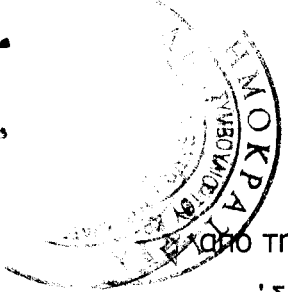
75. Κατόπιν τούτων, το ΣΤΕ αναίρεσε την υπ' αρ. 4630/2002 απόφαση του Δ.Ε.Α. κατά το αντίστοιχο μέρος της και παρέπεμψε την υπόθεση στο εν λόγω Δικαστήριο για νέα κρίση. Η έφεση συζητήθηκε ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών (Τμήμα 15^ο Τριμελές), κατά τη δικάσιμο της 12-11-2013 και αναμένεται η έκδοση αποφάσεως.

76. Επομένως, στην υπόθεση της εταιρείας «ΕΚΚΟΚΚΙΣΤΗΡΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ – ΣΠΟΡΕΛΛΙΟΥΡΓΕΙΑ ΑΦΟΙ Ν. Κ... Α.Β.Ε.Ε.», η παραγραφή έχει ανασταλεί από 23-1-1995 (ημερομηνία ασκήσεως της ανακοπής) μέχρι 27-5-1999 (ημερομηνία δημοσίευσής της υπ' αριθ. 2658/1999 τελεσίδικης αποφάσεως του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών), και δεν συμπληρώνεται πριν από την πάροδο ενός έτους από της κοινοποίησής της στον Προϊστάμενο της αρμόδιας Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας και τον Υπουργό Οικονομικών. Από τα στοιχεία του φακέλου που έχουν τεθεί υπόψη μας, δεν προκύπτει τέτοια κοινοποίηση.

77. Περαιτέρω, εφόσον με την ασκηθείσα αγωγή αμφισβητείται η νομιμότητα των πράξεων καταλογισμού και συμψηφισμού, αναστέλλεται η παραγραφή, σύμφωνα με το άρθρο 87 παρ. 4 του Ν. 2362/1995, περί Δημοσίου Λογιστικού.

78. Κατά συνέπεια, εν προκειμένω, η αναστολή της παραγραφής υπολογίζεται από 29-6-1995 (ημερομηνία ασκήσεως της αγωγής) μέχρι 29-10-2002 (ημερομηνία δημοσίευσής της υπ' αριθ. 4630/2002 τελεσίδικης αποφάσεως του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών), και δεν συμπληρώνεται πριν

από την πάροδο ενός έτους από της κοινοποίησώς της στον Προϊστάμενο της αρμόδιας Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας και τον Υπουργό Οικονομικών. Από τα στοιχεία του φακέλου που έχουν τεθεί υπόψη μας, δεν προκύπτει τέτοια κοινοποίηση.

79. Πέραν αυτών, αναστέλλεται η παραγραφή εκ νέου, από την 4-10-2010 (ημερομηνία δημοσίευσως της υπ' αριθ. 3081/2010 αναιρετικής και παραπεμπτικής αποφάσεως του Συμβουλίου της Επικρατείας), μέχρι να εκδοθεί απόφαση από το Διοικητικό Εφετείο Αθηνών. Σε κάθε περίπτωση, η παραγραφή δεν θα συμπληρωθεί πριν από την πάροδο ενός έτους από της κοινοποίησως της τελεσίδικης αποφάσεως του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών στον Προϊστάμενο της αρμόδιας Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας και τον Υπουργό Οικονομικών.

- ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΩΝΥΜΙΑ «Κ... Β. Μ... Α.Β.Ε.Ε.»

80. Με την υπ' αρ. 455/22-7-1994 απόφαση του Προέδρου του Οργανισμού Βάμβακος καταλογίσθηκε σε βάρος της εταιρίας, ως αχρεωστήτως καταβληθέν, ποσό το οποίο αντιστοιχεί σε κοινοτική ενίσχυση στο βαμβάκι περιόδου 1991-1992, κατά τα ανωτέρω εκτεθέντα και, εν συνεχεία, συνολικό ποσό 121.540.760 δρχ., δηλαδή 356.686€ (συμπεριλαμβανομένων των τόκων για το χρονικό διάστημα από 6-9-1994 έως 22-12-1994), συμψηφίστηκε με την υπ' αρ. 170863/10-3-1995 απόφαση της Διεύθυνσης Οικονομικής Διαχείρισης της Γενικής Διεύθυνσης Διαχείρισης Αγορών Γεωργικών Προϊόντων του Υπουργείου Γεωργίας (ΓΕ.ΔΙ.Δ.Α.ΓΕ.Π.), με ισόποση ανταπαίτηση της εταιρίας από την ίδια Υπηρεσία για κοινοτική οικονομική ενίσχυση της εκκοκκιστικής περιόδου 1994-1995.

81. Η ανωτέρω υπ' αρ. 455/22-7-1994 καταλογιστική πράξη του Προέδρου του Οργανισμού Βάμβακος ακυρώθηκε στη συνέχεια με την υπ' αρ. 2073/28-11-1995 απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου για τυπικούς λόγους και ειδικότερα λόγω αναρμοδιότητας του οργάνου που την εξέδωσε, η οποία επικυρώθηκε μεταγενέστερα με την απόφαση 987/3-6-1998 της Ολομέλειας του Δικαστηρίου. Η τελευταία αυτή απόφαση διαβιβάστηκε με το υπ' αρ. πρωτ. 1198/16-11-1998 έγγραφο του Ειδικού Γραφείου Κοινοτικού Δικαίου

του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων στη ΓΕ.ΔΙ.Δ.Α.ΓΕ.Π. και ζητήθηκε από την τελευταία να μεριμνήσει για την έκδοση νέων καταλογιστικών πράξεων, σύμφωνα με την προβλεπόμενη στο άρθρο 28 του Ν. 2520/1997 διαδικασία.

82. Η εταιρεία άσκησε, κατά του Ελληνικού Δημοσίου και του Οργανισμού Βάμβακος, την από 29-6-1995 (αρ. εκθ. καταθ. 1635/29-6-1995) αγωγή αποζημιώσεως, με αίτημα να της καταβληθεί το ανωτέρω ποσό ως αποζημίωση, κατά το άρθρο 105 του Εισ. Ν.Α.Κ., για την ζημία την οποία υπέστη από τον παράνομο, κατά τους ισχυρισμούς της, καταλογισμό και συμψηφισμό.

83. Η αγωγή απορρίφθηκε με την υπ' αριθ. 6683/30-5-1997 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, κατά της οποίας η ενάγουσα άσκησε την από 2-10-1997 (αριθ. καταχ. ΑΒΕΜ 1910/23-10-1997) έφεση ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, το οποίο με την υπ' αριθ. 4551/29-10-2002 απόφασή του έκρινε ότι, ανεξάρτητα από τη νομιμότητα ή μη των προαναφερθεισών πράξεων καταλογισμού και συμψηφισμού, ορθώς απορρίφθηκε πρωτοδίκως η αγωγή, διότι η ενάγουσα δεν είχε αποδείξει την πραγματική βάση της.

84. Κατά της εφετειακής αποφάσεως, η εταιρία άσκησε την από 20-6-2003 (αρ. εκθ. καταθ. 6149/21-8-2003) αίτηση αναιρέσεως, η οποία έγινε δεκτή με την υπ' αρ. 3234/19-10-2009 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, με το ίδιο σκεπτικό (σκέψη 12) που έχει ήδη εκτεθεί ανωτέρω υπό στοιχ. 44.

85. Στη συνέχεια, με την υπ' αριθ. 1129/27-3-2012 οριστική και τελεσίδικη απόφασή του, το Διοικητικό Εφετείο Αθηνών (15^ο Τμήμα), κρίνοντας μετ' αναιρέση, δέχθηκε την έφεση και την αγωγή με το σκεπτικό ότι « ... υπό τα ανωτέρω εκτεθέντα, κατά τα οποία, η 455/1994 καταλογιστική απόφαση του Οργανισμού Βάμβακος ακυρώθηκε αμετακλήτως από το Ελεγκτικό Συνέδριο, λόγω αναρμοδιότητας του εκδόσαντος αυτήν οργάνου, ενώ περαιτέρω, δεν προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, ούτε το εφεσίβλητο ισχυρίζεται ότι η πλημμέλεια αυτή της καταλογιστικής πράξης θεραπεύτηκε με έκδοση νέας πράξεως, απαλλαγμένης πλημμελειών, δεν υφίσταται, κατά την κρίση του δικαστηρίου, νόμιμη, βεβαιωμένη υπό ευρεία έννοια, απαίτηση του

Δημοσίου σε βάρος της ενάγουσας εκκοκκιστικής επιχείρησης Δεδομένου δε ότι, σύμφωνα με όσα έγιναν δεκτά στην 9η σκέψη της παρούσας, η έκδοση νόμιμης καταλογιστικής πράξης αποτελεί νόμιμη προϋπόθεση για την διενέργεια του συμψηφισμού με ανταπαίτηση της εκκοκκιστικής επιχείρησης, η 170863/10-3-1995 συμψηφιστική πράξη της Διεύθυνσης Οικονομικής Διαχείρισης της ΓΕ.ΔΙ.Δ.Α.ΓΕ.Π., με την οποία συμψηφίστηκε συνολικό ποσό 121.540.760 δραχμών με ισόποση ανταπαίτηση της εκκαλούσας, πάσχει και αυτή από το ότι στηρίζεται σε παράνομο καταλογισμό με αποτέλεσμα να έχει και αυτή εκδοθεί παρά το νόμο». Κατόπιν αυτών, αναγνώρισε την υποχρέωση του Ελληνικού Δημοσίου να καταβάλει στην εταιρεία το ποσό των 356.686,00 ευρώ (121.540.760 δρχ.), εντόκως από την επίδοση της αγωγής (2-7-1996).

86. Κατά της αποφάσεως αυτής, το Ελληνικό Δημόσιο άσκησε την από 17-10-2012 (αρ. εκθ. καταθ. ΑΡ691/17-10-2012) αίτηση αναιρέσεως, δικάσιμος της οποίας δεν έχει ακόμα ορισθεί.

87. Επιπλέον, όπως η επιχείρηση εκθέτει στο δικόγραφο της από 20-6-2003 αιτήσεως αναιρέσεως, κατά της υπ' αριθ. 4551/2002 αποφάσεως του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών (φύλλο 5^ο, σελ. 2), κατά της πράξεως καταλογισμού και της πράξεως συμψηφισμού άσκησε ανακοπή ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Λιβαδειάς, από το δικόγραφο της οποίας παραιτήθηκε.

88. Με το υπ' αριθ. πρωτ. 1562/Φ.1875/12-11-2012 έγγραφο του Ειδικού Γραφείου Κοινοτικού Δικαίου η Δ/νση Οικονομική του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και ο Ο.Π.Ε.Κ.Ε.Π.Ε. ενημερώθηκαν για το σύνολο της δικαστικής εξελίξεως της υποθέσεως και τους διαβιβάσθηκε η αναιρεσιβληθείσα απόφαση. Επίσης επισημάνθηκε ότι η πράξη που ακυρώθηκε αμετάκλητα από το Ελεγκτικό Συνέδριο για τυπικό λόγο, δεν έχει εκδοθεί εκ νέου από το αρμόδιο όργανο, παρά το ότι με το υπ' αριθ. 788/Φ.455,466,545,546/22-5-2001 έγγραφο του Ειδικού Γραφείου Κοινοτικού Δικαίου είχαν ζητηθεί στοιχεία από την ΓΕ.ΔΙ.Δ.Α.ΓΕ.Π. και τον Οργανισμό Βάμβακος για τυχόν τέτοια ενέργεια, αποτέλεσμα της οποίας θα ήταν ενδεχομένως η μείωση της ζημίας από την εκτέλεση της απόφασης του

Διοικητικού Εφετείου Αθηνών. Με το υπ' αριθ. 102564/11-12-2012 έγγραφο του Ο.Π.Ε.Κ.Ε.Π.Ε., σε συμμόρφωση προς την υπ' αριθ. 1129/2012 του Συμβουλίου της Επικρατείας, έχει προσκληθεί η εταιρεία να καταθέσει εκ νέου τις απόψεις της.

89. Επομένως, στην υπόθεση της εταιρείας «Κ... Β. Μ... Α.Β.Ε.Ε.» η παραγραφή έχει ανασταλεί από την ημερομηνία ασκήσεως της ανακοπής της ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Λειβαδιάς μέχρι της κοινοποίησεως στον Προϊστάμενο της αρμόδιας Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας και τον Υπουργό Οικονομικών του παρακτικού παραιτήσεως της εταιρείας από την εν λόγω ανακοπή. Από τα στοιχεία του φακέλου που έχουν τεθεί υπόψη μας, δεν προκύπτει τέτοια κοινοποίηση.

90. Περαιτέρω, εφόσον με την ασκηθείσα αγωγή αμφισβητείται η νομιμότητα των πράξεων καταλογισμού και συμψηφισμού, αναστέλλεται η παραγραφή, σύμφωνα με το άρθρο 87 παρ. 4 του Ν. 2362/1995, περί Δημοσίου Λογιστικού.

91. Κατά συνέπεια, εν προκειμένω, η αναστολή της παραγραφής υπολογίζεται από 29-6-1995 (ημερομηνία ασκήσεως της αγωγής) μέχρι 29-10-2002 (ημερομηνία δημοσιεύσεως της υπ' αριθ. 4551/2001 τελεσίδικης αποφάσεως του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών), και δεν συμπληρώνεται πριν από την πάροδο ενός έτους από της κοινοποίησεως της στον Προϊστάμενο της αρμόδιας Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας και τον Υπουργό Οικονομικών. Από τα στοιχεία του φακέλου που έχουν τεθεί υπόψη μας, δεν προκύπτει τέτοια κοινοποίηση.

92. Πέραν αυτών, αναστέλλεται η παραγραφή εκ νέου, από την 19-10-2009 (ημερομηνία δημοσιεύσεως της υπ' αριθ. 3234/2009 αναιρετικής και παραπεμπτικής αποφάσεως του Συμβουλίου της Επικρατείας), μέχρι την 27-3-2012 (ημερομηνία δημοσιεύσεως της υπ' αριθ. 1129/2012 τελεσίδικης αποφάσεως του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών. Σε κάθε περίπτωση, η παραγραφή δεν συμπληρώνεται πριν από την πάροδο ενός έτους από της κοινοποίησεως της αποφάσεως αυτής στον Προϊστάμενο της αρμόδιας Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας και τον Υπουργό Οικονομικών.

Ε. ΑΠΑΝΤΗΣΗ

93. Όσον αφορά το περιεχόμενο του εισηγητικού σημειώματος προς τον Υπουργό για νέο καταλογισμό των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών, αυτό θα πρέπει να περιλαμβάνει τα ουσιώδη στοιχεία του ιστορικού των υποθέσεων, μεταξύ των οποίων και την ακύρωση των αρχικών πράξεων καταλογισμού του Οργανισμού Βάμβακος, καθώς και τις δικαστικές αποφάσεις που έχουν εκδοθεί και αφορούν την ισχύ του καταλογισμού και του συμψηφισμού σε κάθε υπόθεση.

94. Όσον αφορά την ισχύ του συμψηφισμού, μετά την ακύρωση της πράξεως καταλογισμού, θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι η απόφαση περί συμψηφισμού, μετά την ακύρωση της καταλογιστικής πράξεως, στην οποία στηριζόταν, έχει απολέσει το νόμιμο έρεισμά της και δεν ισχύει πλέον.

95. Όσον αφορά τον υπολογισμό των οφειλομένων τόκων, στη νέα ειδική έκθεση που θα συνταχθεί θα περιλαμβάνεται το αρχικό ποσό του καταλογισμού της κύριας οφειλής, καθώς και τόκοι που θα ανατρέχουν στην αρχική ημερομηνία υπολογισμού της τοκοφορίας. Κατά συνέπεια, μη απαιτητό θα είναι το ήδη συμψηφισθέν ποσό που αποτελείται από το αρχικό ποσό της κύριας οφειλή και το ποσό των ήδη υπολογισθέντων και συμψηφισθέντων τόκων, ενώ θα οφείλονται επιπλέον οι τόκοι για το μετέπειτα χρονικό διάστημα.

96. α. Όσον αφορά το ζήτημα της παραγραφής, εφαρμόζεται το άρθρο 103 του Ν. 2362/95 περί Δημοσίου Λογιστικού, κατά το οποίο η αναζήτηση των χρηματικών ποσών από κοινοτικές επιδοτήσεις *«υπόκειται σε παραγραφή εντός πενταετίας από την ημερομηνία διαπίστωσης της αχρεώστητης ή παράνομης είσπραξης, ενώ «τα καταλογισθέντα ποσά υπόκεινται σε εικοσαετή παραγραφή».*

β. Λόγω της ασκήσεως ανακοπών και αγωγών από τις καθ'ών οι καταλογισμοί εταιρείες, με τις οποίες αμφισβητούνται οι πράξεις καταλογισμού και συμψηφισμού, η παραγραφή έχει ανασταλεί, κατά το άρθρο 87 παρ. 4 του Ν.2362/1995 και δεν συμπληρώνεται αυτή, σε κάθε περίπτωση, προ της παρόδου ενός έτους από της επιμελεία των αντιδίκων του Δημοσίου κοινοποιήσεως με δικαστικό επιμελητή στον Προϊστάμενο της αρμόδιας

Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας και τον Υπουργό Οικονομικών της
τελεσίδικης δικαστικής απόφασης.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Αθήνα, 31-12-2018

Ο Πρόεδρος του Τμήματος

Ανδρέας Φιτράκης
Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Η Εισηγήτρια

Ελένη Λευθερώτου
Πρόεδρος Ν.Σ.Κ.